

Dosarul nr. 2ra-426/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (C. Vîrlan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (I. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

13 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Iurii Nisenblat reprezentat de avocatul Denis Grecu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Iurii Nisenblat împotriva lui Iulian Grajdan, Agafiei Grajdan, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Liudmila Șapa și Serviciul Fiscal de Stat cu privire la urmărirea contravalorii cotei-părți a debitorului din imobilul comun și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Iurii Nisenblat și s-a casat hotărârea din 04 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 13 august 2014 Iurii Nisenblat a depus cererea de chemare în judecată împotriva lui Iulian Grajdan, Agafiei Grajdan, Feclei Eremita, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Liudmila Șapa cu privire la urmărirea contravalorii cotei-părți a debitorului din imobilul comun și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a relatat că prin hotărârea nr. 2-6022/11 din 13 februarie 2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău a fost dispusă încasarea de la Iulian Grajdan în beneficiul lui Iurii Nisenblat a sumei de 59521,29 dolari SUA, în lei moldovenești la momentul executării hotărârii judecătorești, precum și a cheltuielilor de judecată în mărime de 7067 de lei.

A menționat că conform încheierii executorului judecătoresc Liudmila Șapa nr.085-477-478/13 din 25 aprilie 2013, a fost intentată procedura de executare a documentului executoriu, eliberat în temeiul hotărârii din 13 februarie 2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău, fiind aplicate măsurile de asigurare a executării.

Dat fiind faptul că nu au fost depistate alte bunuri susceptibile urmăririi decât bunul imobil amplasat în mun. XXXXX, cu nr. cadastral XXXXX, care conform

informației de la ÎS „Cadastru” aparține cu drept de proprietate comună în devălmășie lui Iulian Grajdan, Agafiei Grajdan și Fecliei Eremita, în baza procesului-verbal nr. 085-478/13 din 09 decembrie 2013 a fost aplicat sechestru pe cota parte a debitorului ce o deține în bunul dat.

Iurii Nisenblat a solicitat dispunerea împărțirii forțate a apartamentului nr. XXXXX, prin vânzarea acestuia la licitație, sub controlul executorului judecătoresc, cu distribuirea prețului către coproprietari proporțional cotei-părți a fiecăruia dintre ei, Fecla Eremita, Iulian Grajdan și Agafia Grajdan - câte 1/3 cotă-parte pentru fiecare, evacuarea pârâților cu întreg patrimoniul acestora și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 02 decembrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată a fost admisă integral (f.d.49, Vol.I).

Prin decizia din 21 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Iulian Grajdan și casată hotărârea din 02 decembrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, în partea evacuării lui Iulian Grajdan, Fecliei Eremita și Agafiei Grajdan, cu întreg patrimoniul acestora din apartamentul nr. XXXXX, cu nr.cadastral XXXXX și vânzarea la licitație a apartamentului sub controlul executorului judecătoresc, cu distribuirea prețului către coproprietari proporțional cotei-părți a fiecăruia dintre ei: Fecla Eremita, Iulian Grajdan, și Agafia Grajdan - câte 1/3 cotă-parte pentru fiecare și în această parte a fost adoptată o nouă hotărâre prin care cerințele date s-au respins ca neîntemeiate. A fost casată hotărârea instanței de fond în partea încasării în mod solidar de la Fecla Eremita, Iulian Grajdan și Agafia Grajdan, în beneficiul lui Iurii Nisenblat, a taxei de stat la înaintarea acțiunii în sumă de 4 371,8 lei, cu încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 4 071,8 lei de la Iulian Grajdan în beneficiul lui Iurii Nisenblat. În rest hotărârea instanței de fond a fost menținută.

Prin decizia din 09 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de Iurii Nisenblat, casată decizia din 21 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 02 decembrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 26 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost înlocuită pârâta (difuncta) Fecla Eremita cu succesorul său în drepturi Agafia Grajdan, pe cauza civilă nr. 2-2930/17 la cererea depusă de Iurii Nisenblat împotriva lui Iulian Grajdean, Agafia Grajdean și Fecla Eremita, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Liudmila Șapa cu privire la urmărirea contravalorii cotei părți a debitorului din imobilul comun.

Prin încheierea protocolară din 14 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost atrasă în proces ca intervenient accesoriu de partea pârâtei Serviciul Fiscal de Stat.

Prin hotărârea din 04 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani cererea de chemare în judecată a fost admisă integral. A fost dispusă împărțirea forțată a apartamentului nr. XXXXX, cu nr. cadastral XXXXX, prin vânzarea acestuia sub controlul executorului judecătoresc, cu distribuirea prețului către proprietari proporțional cotei părți a fiecăruia – Grajdan Agafia – 2/3 și Iulian Grajdan 1/3. A fost dispusă evacuarea lui Iulian Grajdan și a Agafiei Grajdan cu întreg patrimoniul lor din apartamentul nr. XXXXX, cu nr. cadastral XXXXX și

încasat din contul acestora în beneficiul lui Iurii Nisenblat cheltuielile de judecată în sumă de 4371,81 de lei (f.d. 181, Vol.I).

La 02 mai 2018, Iulian Grajdan reprezentat de avocatul Corneliu Chisilița a declarat apel asupra hotărârii din 04 aprilie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea de apel depusă de Iurii Nisenblat, casată hotărârea din 04 aprilie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani și emisă o nouă hotărâre prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut dispozițiile art.316 alin.(2-3), art.353, 361, 337 alin.(2) lit. a) și art.339 alin.(1) Cod civil.

Cu referire la normele citate și în raport cu materialele cauzei, instanța de apel a concluzionat că prima instanță a stabilit circumstanțele cauzei, însă a aplicat eronat normele de drept material, motiv din care a ajuns la concluzia de a admite apelul cu casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a cererii de chemare în judecată.

În contextul celor menționate mai sus, instanța de apel a reținut că concluzia primei instanței cu privire la faptul că nu există o altă modalitate de stingere a datoriilor față de Iurii Nisenblat, prin urmărirea a 1/3 cotă- parte a debitorului în apartamentul nr.XXXXX, cu nr. cadastral XXXXX, în urma împărțirii forțate a apartamentului prin vânzarea acestuia la licitație, sub controlul executorului judecătoresc, cu distribuirea prețului către coproprietarii proporțional cotei-părți a fiecăruia dintre ei, este totalmente eronată. Or, din logica lucrurilor, dar și din textul actului normativ, este evident că creditorul ar putea înainta acțiunea de încetare a proprietății comune pe cote părți prin împărțire forțată în natură a bunului și urmare a vânzării acestei părți, cu condiția de a nu încălca atributele dreptului de proprietate ale celorlalți coproprietari.

Totodată a stabilit instanța de apel că concluzie menționată este neîntemeiată și prin aceea că la materialele cauzei nu există un raport de expertiză care eventual ar putea indica faptul imposibilității partajării în natură a bunului, pentru a recurge la încetarea forțată a dreptului de proprietate a coproprietarilor. Or, încetarea proprietății comune prin vânzarea silită la licitație urmează a fi reținut ca un ultim instrument legal pus la dispoziție creditorilor în satisfacerea creanțelor sale, reieșind din gravitatea atingerilor asupra atributelor dreptului de proprietate a celorlalți coproprietari.

Deasemenea, Colegiul a respins studiu prezentat de reprezentantul intimatului privind posibilitatea formării bunului imobil prin divizare, deoarece, acest înscris nu reprezintă un raport de expertiză efectuat de către un expert autorizat, cu cercetarea apartamentului în cauză și în prezența părților.

Respectiv împărțirea bunului imobil proprietatea comună pe cote -părți potrivit prevederilor art.361 alin. (2) lit b) Cod Civil, poate avea loc doar cu consimțământul coproprietarului Agafia Grajdan.

În speță, prin evacuarea Agafiei Grajdian instanța a dispus lipsirea de proprietate fără ca ultima să fie debitor în procedura de executare intentată împotriva coproprietarului Iulian Grajdan, astfel atentând neîntemeiat la dreptul de proprietate. Or, așa cum s-a menționat mai sus, Agafia Grajdan fiind proprietara a

2/3 din imobil și beneficiind de dreptul de exercitare exclusivă a celor 3 atribute a dreptului de proprietate, urmează a fi evacuată fără nici un temei juridic din locuința sa, fiindu-i încălcat dreptul la proprietate privată.

La 15 ianuarie 2019, Iurii Nisenblat reprezentat de avocatul Denis Grecu a declarat recurs împotriva deciziei din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, pe care o consideră ilegală, deoarece aceasta este bazată pe concluzii neîntemeiate, contradictorii și lipsite de suport juridic.

La fel, a invocat și aprecierea arbitrară a probelor, neaplicarea legii care urma a fi aplicată și anume dispozițiile art.118 alin.(5) Cod de procedură civilă coroborat cu art. 376 alin.(1), art.194 alin.(2), art.211 alin. (1) Cod de procedură civilă, de către instanța ierarhic inferioară, dar și încălcarea dreptului său la un proces echitabil.

În același context, a relevat că instanța de apel nu a examinat integral și luat în considerație toate probele și circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei. Astfel, circumstanțele menționate pot fi considerate motive întemeiate de admitere a prezentei cereri de recurs.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 13 noiembrie 2018 și publicată pe pagina web a instanței de apel la 05 decembrie 2018.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de Iurii Nisenblat reprezentat de avocatul Denis Grecu la 15 ianuarie 2019, se consideră depuse în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Iurii Nisenblat reprezentat de avocatul Denis Grecu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Iurii Nisenblat reprezentat de avocatul Denis Grecu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Iurii Nisenblat reprezentat de avocatul Denis Grecu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Iurii Nisenblat reprezentat de avocatul Denis Grecu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat